

Arrest

nr. 304 407 van 5 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, X, op 20 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS loco advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtoe te zijn. Je bent een moslim. Je bent 16 jaar oud. Je werd geboren in Taqia Bazaar in Said Ahmadkhel, district Kot, provincie Nangarhar in Afghanistan, waar je verbleef tot je vertrek op de derde dag na de machtsovername, wat overeenkomt met 18 augustus 2021. Je ging tot de vijfde graad naar school en volgde les in de moskee, maar kan niet lezen of schrijven.

Je broer N.(...) werkte als commando voor het Nationale Leger (ANA). De Taliban riep hem op om voor hen te komen werken, maar dat deed hij niet. De dag na de machtsvername kwam N.(...) naar huis en van daar direct naar zijn schoonouders. De tweede dag kwam de Taliban naar jullie huis om hem te zoeken. Je moeder vertelde de Taliban dat ze niet wist waar je broer was en toen de Taliban naar jou vroeg, vertelde ze dat jij ook niet thuis was, hoewel ze je verstoep had in huis. Toen de Taliban vertrokken was, stuurde je moeder jou ook naar de schoonvader van je broer. Jullie brachten de nacht daar door en de derde dag na de machtsvername vertrokken jij en je broer naar het buitenland. Na jullie vertrek kwam de Taliban opnieuw achter jullie vragen, maar zei jouw moeder opnieuw dat ze niet wist waar jullie waren.

Je vluchtte via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, onbekende landen, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar je op 27 september 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

N.(...) werd tegengehouden aan de grens in Iran en is nu in Pakistan; je ouders, twee zussen en twee jongere broers wonen nog in het huis waar jij vroeger woonde.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je kopieën neer van de achterkant van de legerbadge van je broer, enkele van zijn attesten en certificaten en een document van zijn overplaatsing naar Kabul. Na je persoonlijk onderhoud stuurde je advocaat nog foto's door van je broer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je doorheen je verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste kan er nauwelijks geloof worden gehecht aan jouw bewering dat jij een broer N.(...) hebt die als commando voor het Afghaanse leger werkte (CGVS, p. 9).

Je verklaarde bij je registratie bij aankomst in België dat jij Afghanistan verliet omdat je problemen had met de Taliban, jouw vader voor de autoriteiten werkte en je hele familie bedreigingen ontving (fiche NBMV). Tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaarde je bij aanvang dat de tolk zich daar vergiste en dat je daar had gezegd dat je broer in dienst was (CGVS, p. 3). Desalniettemin zijn deze fundamenteel verschillende verklaringen frappant.

Je legt documenten neer van het Afghaanse leger betreffende een persoon genaamd N.(...) G.(...). Je toont evenwel op geen enkele manier de familieband aan tussen jou en deze N.(...) G.(...). Het is hierbij bevreemdend dat jij geen enkel begin van bewijs van je eigen identiteit - je verklaart dat je nooit een taskara aanvraag omdat je die niet nodig had (CGVS, p. 5) – kan neerleggen.

Jouw kennis over de werkzaamheden van jouw broer als commando bij het Afghaanse leger zijn bovendien bijzonder oppervlakkig. Je weet niet wanneer hij begon bij het leger, maar dat hij deelnam aan verschillende conflicten op verschillende plekken. Je verklaart verder dat zijn werkplaats niet duidelijk was, maar dat hij in het begin in Kabul werkte, vervolgens in Ghazni en dan jarenlang in Kandahar tot de val (CGVS, p. 10; 11). Gevraagd om te vertellen over de conflicten waar hij bij betrokken was, verklaar je louter

dat hij getraind was en hij dag en nacht moest voorbereid zijn om te kunnen deelnemen (CGVS, p. 11). Je haalt één anekdote aan over dat de basis van je broer aangevallen werd door Taliban waardoor hij geblokkeerd raakte (CGVS, p. 11; 13). Voorts sprak je broer nooit over zijn collega's (CGVS, p. 14). Je verklaart verder alles verteld te hebben wat je je kan herinneren (CGVS, p. 12). Hoewel van jou, als minderjarige, niet verwacht wordt dat je tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van je broer, kan er gezien dit de reden was voor jouw vlucht uit Afghanistan, evenwel een zekere kennis verwacht worden. Te meer je verklaart samen met je broer Afghanistan verlaten te hebben (CGVS, p. 9).

Ten tweede weet je niet aannemelijk te maken dat, indien er geloof gehecht kan worden aan jouw bewering dat jij een broer N.(...) hebt die werkzaam was als commando bij het Afghaanse leger, de Taliban naar jou op zoek is omwille van het werk van je broer.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan** **Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2020 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt namelijk dat bepaalde personen die vroeger tot het ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties, maar dat niet geldt voor alle familieleden van deze personen. Familieleden van personen die tot de ANSF behoorden kunnen in bepaalde gevallen ook te maken krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Je verklaart dat de Taliban niet bij jullie binnen in huis kwam toen ze je moeder naar jou en je broer vroegen (CGVS p. 14). Ze kwamen nog één keer aan je moeder vragen waar jullie waren en kwamen daarna niet meer terug (CGVS p. 15). De Taliban is dus nooit bij jou binnen geweest (CGVS p. 16). Je verklaart hierover dat zij dit niet deden omdat zij in de islam geen recht hebben om een huis binnen te gaan met enkel vrouwen (CGVS, p. 16). Deze voorzichtige werkwijze van de Taliban valt niet te rijmen met jouw bewering dat jullie doelwitten zijn van de Taliban en zij jullie willen vermoorden (CGVS, p. 10). Bovendien ontsnapten je broer en jij aan de zoektocht van de Taliban door jullie te verschuilen bij je broers schoonouders (CGVS p. 9). Dat jij en je broer op zo'n voor de voor de hand liggende plek onderdoken, die bovendien niet ver was van jullie woning (CGVS, p. 14), kan hier niet overtuigen.

Je verklaart dat de Taliban jou zoekt omwille van jouw broer (CGVS, p. 15). In dit licht dient er gewezen te worden op jouw verklaringen waaruit blijkt dat je ouders, je zussen en je jongere broers allemaal nog in hetzelfde huis wonen waar jij vroeger woonde en dat het hen daar goed gaat. Je vader werkt nog steeds elke dag op jullie tien of elf jerib (4 à 4,5 hectare) grond. Je verklaart dat de Taliban ook niet meer bij hen langs kwam (CGVS p. 7; 16; 18). Je weet dan ook niet aannemelijk te maken waarom de Taliban je familieleden al die tijd met rust zou laten, maar dat ze jou dan wel zouden willen vervolgen. Zowel jij als je advocaat wijzen erop dat de Taliban niets te maken heeft met je vader omdat hij oud is (CGVS p. 15; 17), maar dat komt niet overeen met je verklaring dat je vader nog elke dag in staat blijkt om op jullie uitgestrekte velden te werken.

Ten derde verklaar je dat de Taliban je zal beschouwen als niet-moslim omdat je in een land woont waar veel mensen geen moslim zijn (CGVS p. 11; 16). Ook je advocaat wees hierop (CGVS, p. 17). Je laat echter na in concreto aan te tonen dat je verwesterd bent. Waar je verwijst naar je lang verblijf in een land waar veel mensen geen moslims zijn moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofde kan worden afgeleid. Je hebt immers niet aangetoond dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en je leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Je verklaart namelijk dat je niet ongelovig bent en dat je je hele leven moslim zult blijven (CGVS p. 17).

Uit dit alles blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je je land van oorsprong hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED)** per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je laat echter na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel

een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de

Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je tot de vijfde graad naar school ging en les volgde in de moskee (CGVS p. 8). Ook heb je nog steeds een goed contact met je familie, met wie het goed gaat (CGVS p. 7). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die je neerlegde ter staving van je relaas zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Alle documenten die je neerlegt hebben namelijk betrekking op het werk van je broer, dat in het kader van deze beslissing niet fundamenteel betwijfeld wordt. Documenten hebben hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder dient er ook nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afghaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, §§ 3 en 4, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Verzoeker wijst er vooreerst op dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd en dit zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als op het moment van de gebeurtenissen. Verzoeker

wijst erop dat zijn leeftijd noodzakelijkerwijs het niveau van detail beperkt dat van hem kan worden verwacht aangezien hij als kind in Afghanistan weinig informatie meekreeg van thuis uit, waardoor hij onmogelijk zeer gedetailleerde informatie kan geven over het werk van zijn broer. Verzoeker meent dat verwerende partij te hoge verwachtingen heeft gesteld.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing vooreerst is gesteund op het gegeven dat de verwerende partij "nauwelijks" geloof kan hechten aan verzoekers bewering dat hij een broer heeft die als commandosoldaat voor het Afghaanse leger werkte.

De verwerende partij komt hiertoe op basis van drie vaststellingen.

Vooreerst baseert verwerende partij zich op de vaststelling *"Je verklaarde bij je registratie bij aankomst in België dat jij Afghanistan verliet omdat je problemen had met de Taliban, jouw vader voor de autoriteiten werkte en je hele familie bedreigingen ontving (fiche NBMV). Tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaarde je bij aanvang dat de tolk zich daar vergiste en dat je daar had gezegd dat je broer in dienst was (CGVS, p. 3). Desalniettemin zijn deze fundamenteel verschillende verklaringen frappant."*

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud deze tegenstrijdigheid meteen heeft rechtgezet. Zo verklaarde verzoeker spontaan bij het begin van het persoonlijk onderhoud dat er geen grote fout stond in de NBMV Fiche, waarna hij dit verder toelichtte (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Voorts stelt de Raad vast dat verzoekers voogd reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken opmerkte dat er verschillende fouten op voormelde fiche staan (Vragenlijst, vraag 3.8.). De Raad stelt hierbij ook vast dat verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet meer gesproken heeft over zijn vader die voor de overheid werkte, maar zijn asielrelaas consequent steunde op de werkzaamheden van zijn broer, waarvan hij ook documenten neerlegde. Voor het overige blijkt niet uit de bestreden beslissing, dat in hoofde van verzoeker nog tegenstrijdige verklaringen werden vastgesteld. Voor de Raad biedt verzoekers minderjarige leeftijd en het feit dat hij deze fout onmiddellijk en spontaan rechtzette tijdens het persoonlijk onderhoud *in casu* dan ook een valabele uitleg te meer zijn voogd op de Dienst Vreemdelingenzaken de problematiek van de fiche ook reeds aankaarte.

Voorts baseert verwerende partij zich op *"Je legt documenten neer van het Afghaanse leger betreffende een persoon genaamd N.(...) G.(...). Je toont evenwel op geen enkele manier de familieband aan tussen jou en deze N.(...) G.(...). Het is hierbij bevreemdend dat jij geen enkel begin van bewijs van je eigen identiteit - je verklaart dat je nooit een taskara aanvraagde omdat je die niet nodig had (CGVS, p. 5) - kan neerleggen."*

Hieruit blijkt dat verzoeker verweten wordt de familieband met zijn broer niet te kunnen aantonen omdat hij geen bewijs neerlegt van zijn identiteit doch enkel documenten neerlegt van het Afghaanse leger betreffende een persoon genaamd N.G.. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker wel melding maakte van N. in de Fiche NBMV en in zijn verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken, als zijnde een broer van hem met hierbij steeds dezelfde toelichting over diens leeftijd en geboorteplaats (Fiche NBMV, p. 3; Verklaring DVZ, vraag 18). Ook stelt de Raad vast dat in de documenten van het leger, die verzoeker neerlegde over deze persoon sprake is van de naam van verzoekers vader B.M., hetgeen in overeenstemming is met de informatie die verzoeker over zijn vader in al zijn verklaringen heeft verstrekt. De Raad stelt ook vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op geen enkel ogenblik een concrete vraag werd gesteld over zijn broer dat enigszins losstaat van diens werk en de feiten waarvoor verzoeker bescherming vraagt. Verzoeker werd bijgevolg niet in de gelegenheid gesteld om los van het werk van zijn broer iets over zijn broer en diens leven te vertellen.

Ook stelde verzoeker reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij nooit een taskara heeft gehad omdat dit niet werd aangevraagd door zijn ouders (Verklaring DVZ, vraag 26), om tijdens het persoonlijk onderhoud toe te lichten dat er nooit een taskara werd aangevraagd omdat hij dit niet nodig had (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Hoewel uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij het bevreemdend acht dat verzoeker niet in het bezit is van zijn taskara, wordt niet concreet toegelicht waarom dit gelet op verzoekers herhaaldelijke verklaringen desbetreffend bevreemdend zou zijn. Verwerende partij legt ook geen informatie neer waaruit dit bevreemdend karakter zou kunnen blijken.

Ten derde stelt verwerende partij inzake de ongeloofwaardigheid van de bewering een broer te hebben die als commandosoldaat voor het Afghaanse leger werkte *"Jouw kennis over de werkzaamheden van jouw broer als commando bij het Afghaanse leger zijn bovendien bijzonder oppervlakkig. Je weet niet wanneer hij begon bij het leger, maar dat hij deelnam aan verschillende conflicten op verschillende plekken. Je verklaart verder dat zijn werkplaats niet duidelijk was, maar dat hij in het begin in Kabul werkte, vervolgens in Ghazni en dan jarenlang in Kandahar tot de val (CGVS, p. 10; 11). Gevraagd om te vertellen over de conflicten waar hij bij betrokken was, verklaar je louter dat hij getraind was en hij dag en nacht moest voorbereid zijn om te kunnen deelnemen (CGVS, p. 11). Je haalt één anekdote aan over dat de basis van je broer aangevallen*

werd door Taliban waardoor hij geblokkeerd raakte (CGVS, p. 11; 13). Voorts sprak je broer nooit over zijn collega's (CGVS, p. 14). Je verklaart verder alles verteld te hebben wat je je kan herinneren (CGVS, p. 12). Hoewel van jou, als minderjarige, niet verwacht wordt dat je tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van je broer, kan er gezien dit de reden was voor jouw vlucht uit Afghanistan, evenwel een zekere kennis verwacht worden. Te meer je verklaart samen met je broer Afghanistan verlaten te hebben (CGVS, p. 9)."

Hieruit blijkt dat verwerende partij erkent dat verzoeker wel kon aangeven dat zijn broer deelnam aan verschillende conflicten op verschillende plekken, dat zijn werkplaats niet duidelijk was, maar dat hij in het begin in Kabul werkte, vervolgens in Ghazni en dan jarenlang in Kandahar tot aan de val, dat hij getraind was en hij dag en nacht moest voorbereid zijn om te kunnen deelnemen en dat de basis van zijn broer aangevallen werd door de taliban waardoor hij geblokkeerd raakte. De Raad is van oordeel dat hieruit eerder een zeer selectieve lezing blijkt van verzoekers verklaringen.

De Raad stelt na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud vast dat verzoeker kon aangeven dat zijn broer als commando werkte bij het Afghaanse leger, dat hij deelnam aan verschillende conflicten, dat hij tegen vijanden moest vechten op verschillende plaatsen en in verschillende provincies, dat zijn broer als er ergens in Afghanistan een groot gevecht was daar samen met andere commando's naartoe moest trekken om hen te hulp te schieten, dat hij in het begin in Kabul werkte en daarna in Ghazni en dat zijn bazen hem daarna hebben overgeplaatst naar Kandahar en dat hij daar jarenlang werkte tot en met de overheidsval, dat zijn broer zwaar getraind was en een opleiding heeft gevolgd om een vechtsoldaat te worden, dat zijn broer en collega's zwaarbewapend waren met zware wapens en dat anderen niet zulke zware wapens droegen, dat het werk van zijn broer risicovol was, dat zijn broer eerdere keren geblokkeerd werd door de taliban, dat ooit het gerucht de ronde ging dat zijn broer was neergeschoten wat achteraf niet zo bleek te zijn, dat zijn broer verschillende keren de dood heeft geproefd, dat bij een specifiek incident in Kandahar waarbij de taliban met veel was maar het nadeel hadden dat ze buiten waren, zichtbaar en in een zwakke positie, terwijl zijn broer en zijn collega's zich verstopten en dekking hadden met helikopters die hen ondersteunden, veel collega's van zijn broer zijn omgekomen en de taliban hierbij ook veel doden kende, dat zijn broer binnen het bataljon in uniform moest blijven en erbuiten burgerkleding moest dragen om niet herkenbaar te zijn, en dat ze bij sommige operaties ook in burgerkleden moesten vertrekken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, 11, 13). Hieruit blijkt voor de Raad dat verzoeker weliswaar niet de kleinste details kon geven, maar wel degelijk "een zekere kennis" had van het werk van zijn broer en de omstandigheden waarin deze tewerkgesteld was. De Raad stelt ook vast dat verwerende partij niet nader toelicht welke kennis van verzoeker dan wel verwacht werd en op welk punt zijn kennis oppervlakkig zou zijn, rekening houdend met zijn leeftijd en met het feit dat het in wezen om militaire informatie waarvan mag worden aangenomen dat die niet met derden in detail besproken kan worden.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat voormelde overwegingen niet volstaan om zonder meer te besluiten dat er "nauwelijks" geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij een broer heeft die als commando voor het Afghaanse leger werkte. Dat er nauwelijks geloof kan worden gehecht aan deze bewering blijkt overigens niet in overeenstemming te zijn met de verdere motivering van de bestreden beslissing aangezien bij de bespreking van de door verzoeker neergelegde documenten, geoordeeld werd "Alle documenten die je neerlegt hebben namelijk betrekking op het werk van je broer, dat in het kader van deze beslissing niet fundamenteel betwijfeld wordt." (eigen onderlijning).

Verder wordt in de bestreden beslissing ook aangegeven dat zelfs indien er geloof gehecht kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij een broer heeft die werkzaam was als commando bij het Afghaanse leger, er dan evenmin geloof kan worden gehecht dat de taliban naar verzoeker op zoek is omwille van het werk van zijn broer.

De bestreden beslissing is vervolgens gebaseerd op onderstaande concrete overwegingen *"Je verklaart dat de Taliban niet bij jullie binnen in huis kwam toen ze je moeder naar jou en je broer vroegen (CGVS p. 14). Ze kwamen nog één keer aan je moeder vragen waar jullie waren en kwamen daarna niet meer terug (CGVS p. 15). De Taliban is dus nooit bij jou binnen geweest (CGVS p. 16). Je verklaart hierover dat zij dit niet deden omdat zij in de islam geen recht hebben om een huis binnen te gaan met enkel vrouwen (CGVS, p. 16). Deze voorzichtige werkwijze van de Taliban valt niet te rijmen met jouw bewering dat jullie doelwitten zijn van de Taliban en zij jullie willen vermoorden (CGVS, p. 10). Bovendien ontsnapten je broer en jij aan de zoektocht van de Taliban door jullie te verschuilen bij je broers schoonouders (CGVS p. 9). Dat jij en je broer op zo'n voor de voor de hand liggende plek onderdoken, die bovendien niet ver was van jullie woning (CGVS, p. 14), kan hier niet overtuigen."*

Verzoeker geeft hierbij te kennen dat het administratief dossier geen informatie bevat over de werkwijze van de taliban, terwijl hij zelf een uittreksel bijbrengt uit de gedragscode "Lahya" waarin omschreven staat dat het betreden van de woonst slechts kan gebeuren op een welbepaalde wijze. De Raad kan dan ook niet nagaan

waarop verwerende partij zich baseert om de voorzichtige werkwijze van de taliban *in casu* als ongeloofwaardig te bestempelen.

Verwerende partij stelt onder verwijzing naar algemene informatie verder dat bepaalde personen die vroeger tot het ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties, maar dat niet geldt voor alle familieleden van deze personen. Verwerende partij laat op basis hiervan ook gelden dat ook familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie en wijst erop dat verzoeker "geen dergelijke zaken" aanhaalt.

De Raad stelt hierbij vast dat het persoonlijk onderhoud vrij summier was. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het een beperkte ondervraging betrof, zoals hoger ook reeds is gebleken, waarbij op bepaalde punten niet werd doorgevraagd, doch dat hoofdzakelijk geconcentreerd werd op vragen waarmee kon worden uitgemaakt of de tewerkstelling van verzoekers broer bij het Afghaanse leger op waarheid berust. Zoals hoger ook uiteengezet, is de bestreden beslissing dan nog eens tegenstrijdig op dit punt.

De Raad stelt vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud niet nader werd ingegaan op de specifieke problemen die verzoekers broer kende ingevolge zijn tewerkstelling en waardoor verzoeker dan ook zelf problemen kreeg hetgeen de aanleiding uitmaakte van hun vlucht uit Afghanistan. *In casu* werd blijkens de notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker dan ook niet afdoende in de mogelijkheid gesteld "*dergelijke zaken*" aan te halen.

Aangezien niet zonder meer kan worden besloten dat verzoekers broer geen commandosoldaat was bij het Afghaanse leger, zoals hoger beschreven, dringt zich hiertoe verder onderzoek op.

Op basis van wat thans voorligt, zou de Raad zich wel kunnen scharen achter de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet overtuigend is dat zijn broer en hij op zo'n voor de hand liggende plek als het huis van de schoonouders van verzoekers broer, die bovendien niet ver gelegen was van hun woning, zouden gaan onderduiken, indien zij zich daadwerkelijk dienden te verschuilen voor de taliban. Dit wordt door verzoeker niet betwist.

Verder wordt in de bestreden beslissing gesteld "*Je verklaart dat de Taliban jou zoekt omwille van jouw broer (CGVS, p. 15). In dit licht dient er gewezen te worden op jouw verklaringen waaruit blijkt dat je ouders, je zussen en je jongere broers allemaal nog in hetzelfde huis wonen waar jij vroeger woonde en dat het hen daar goed gaat. Je vader werkt nog steeds elke dag op jullie tien of elf jerib (4 à 4,5 hectare) grond. Je verklaart dat de Taliban ook niet meer bij hen langs kwam (CGVS p. 7; 16; 18). Je weet dan ook niet aannemelijk te maken waarom de Taliban je familieleden al die tijd met rust zou laten, maar dat ze jou dan wel zouden willen vervolgen. Zowel jij als je advocaat wijzen erop dat de Taliban niets te maken heeft met je vader omdat hij oud is (CGVS p. 15; 17), maar dat komt niet overeen met je verklaring dat je vader nog elke dag in staat blijft om op jullie uitgestrekte velden te werken.*"

In navolging van verwerende partij acht ook de Raad het niet aannemelijk waarom de taliban verzoekers familieleden al die tijd met rust zou laten, maar dan juist verzoeker wel zouden willen vervolgen. Het argument dat dit in overeenstemming is met de gedragscode van de Pashtuns, waarin bepaald wordt dat Pashtuns respect moeten tonen voor senioren, kan niet overtuigen. Hoewel verzoeker wel verklaarde dat zijn vader oud is en bejaard aan het worden is, stelt de Raad vast dat verzoeker evenzeer verklaarde dat zijn vader, als kostwinner van het gezin, nog dagelijks in staat blijkt om op zijn uitgestrekte velden te werken. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift overigens zelf informatie bij waaruit blijkt dat het voor de taliban sinds de machtsovername heel gemakkelijk is om personen te identificeren die volgens hun werkzaamheden tot hun doelwitten behoren en dat in geval deze personen verdwenen of gevlucht zouden zijn, familieleden eveneens onder druk gezet kunnen worden om hen de nodige informatie te verschaffen over de verblijfsgegevens van de gezochte persoon. Verzoeker biedt, in het licht van de informatie die hij zelf bijbrengt, dan ook geen enkele valabele verklaring voor het gegeven dat zijn vader en zijn familie niet meer werd lastiggevallen door de taliban ingevolge de verdwijning van verzoeker en zijn broer.

Gelet op de voormelde vaststellingen blijken enkel de twee laatste motieven waaruit verzoekers ongeloofwaardigheid met betrekking tot zijn vrees voor vervolging voor de taliban ingevolge de tewerkstelling van zijn broer overeind te blijven, hetgeen de Raad thans onvoldoende acht om de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker in de bestreden beslissing te motiveren en dit zeker gezien verzoekers minderjarige leeftijd. Gelet op wat voorafgaat dringt een verder onderzoek zich dan ook op.

Verzoeker voerde tijdens het persoonlijk onderhoud spontaan ook aan een nood te hebben aan internationale bescherming omdat hij vreest dat de taliban hem zal beschouwen als niet-moslim omdat hij in

een land woont waar veel mensen geen moslim zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, 16). Ook zijn raadsman wees hierop (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

Daarenboven worden door verzoeker in het verzoekschrift en aanvullende nota's alsook ter terechtzitting elementen aangebracht die een grondig onderzoek rechtvaardigen gelet op de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021, zoals de filosofie en waarden van de scholen waar verzoeker school loopt en heeft gelopen die diametraal staan op de waarden en normen die in het huidige Afghanistan van kracht zijn met dien verstande dat uit de voorgelegde stukken ook blijkt dat verzoeker op regelmatige basis naar school gaat.

In het licht hiervan is opnieuw bijkomend onderzoek relevant inzake de omstandigheden en invulling van zijn leven tijdens zijn verblijf in België, elementen van (toegeschreven) verwestering, waarvan hij reeds elementen aanbracht in zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, alsook in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's, en de eventuele impact van dit alles op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de actuele objectieve landeninformatie, die door beide partijen wordt bijgebracht en de daarin geschetste risicoprofielen. De heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, weerspiegelen immers niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoeker is opgegroeid maar werden door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Er dient dan ook rekening te worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd. De verzoekende partij is immers op minderjarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken.

De Raad is ertoe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

Gelet op de vaststellingen in wat voorafgaat, die geen blijk geven van een afdoend en zorgvuldig onderzoek en beoordeling door de verwerende partij alsook de elementen die verzoeker aanbrengt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's, besluit de Raad dat een verder en gedegen onderzoek naar de vrees voor de taliban ingevolge de aangevoerde tewerkstelling van zijn broer bij het Afghaanse leger alsook als terugkeerder met verblijf in Europa, zich opdringt.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming evenwel niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 september 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF